

*Sygn. akt VII K 872/15*

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

**Przewodniczący: SSR Joanna Cisak - Nieckarz**

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Jarosława Anioła, Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu w dniach: 23.03.2016 r., 12.05.2016r., 13.09.2016r., 28.10.2016r., 28.11.2016r.

sprawy **D. N. (1)**, s. T. i J. z domu P., ur. (...) w P.,

**oskarżonego o to, że:**

I. w okresie od 02. do 03 sierpnia 2015 r. w G., gm. T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów rusztowań w ilości 20 sztuk i podpór stropowych w ilości 2 sztuk o wartości łącznej nie mniejszej niż 1500 zł na szkodę A. J. (1),

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

II. w dniu 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) wartości nie mniejszej niż 12 000, 00 zł czym działał na szkodę K. P. (1),

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

III. w dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) nieustalonym narzędziem pokonał zabezpieczenie w postaci zamka drzwi przednich do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), a następnie po dostaniu się do jego wnętrza i wyłamaniu zamka zabezpieczającego schowek jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego od w/w pojazdu, dwóch kart bankomatowych, umowy OC, pieniędzy w kwocie 180 zł, telefonu komórkowego marki (...) o wartości 1200 zł na szkodę M. R., oraz portfela z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego od pojazdu V. (...) o nr rej. (...) na szkodę A. R.,

**tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

IV. w dniu 07 czerwca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, iż w nieustalony sposób dostał się do wnętrza pojazdu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 300zł, głośnika samochodowego wartości 700 zł, dwóch pendrive oraz perfum powodując tym szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.100, 00 zł na szkodę A. M. (1),

**tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

V. w dniu 09 sierpnia 2015 r. w miejscowości T. woj. (...) wykorzystując uchylone okno w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z jego wnętrza radioodtwarzacza (...) marki J., (...) radia marki (...) oraz nawigacji marki J.(...) o łącznej wartości strat nie mniejszej niż 1000 zł czym działał na szkodę P. J. (1),

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

VI. w dniu 05 lipca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) z terenu niezamkniętej posesji dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego marki K. wartości nie mniejszej niż 500 zł na szkodę K. S. (1),

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk***

VII. w okresie czasu od 12 do 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu górskiego wartości nie mniejszej niż 500 zł znajdującego się na nieogrodzonej posesji przy ul. (...) czym działał na szkodę T. K.,

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk***

VIII. w dniu 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości S., na trasie (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 19:15 do stężenia 1,05 mg/l, o godzinie 20:12 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 20:16 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 20:33 do stężenia 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...), wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) dla (...) w Ł. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

IX. w dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 12:17 do stężenia 1,01 mg/l, o godzinie 12:99 do stężenia 1,08 mg/l, o godzinie 12:49 do stężenia 0,99 mg/l, o godzinie 19:01 do stężenia 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...), wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...), wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

X. w dniu 07 lipca 2015 r. w miejscowości G., gm. T., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 18:31 do stężenia 0,96 mg/l, o godzinie 18:48 do stężenia 0,84 mg/l, o godzinie 18:50 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 19:01 do stężenia 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

XI. w dniu 15 lipca 2015 r. w miejscowości S., gm. M., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 18:55 do stężenia 0,71 mg/l, o godzinie 19:11 do stężenia 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...), wyrokiem z dnia

(...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

**tj. o czyn z art. 178a § 4 kk**

XII. w dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości G., gm. T., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...), z dnia (...) r. Sądu (...) w Piotrkowie Tryb VIIK 200/14, z dnia 08.04.2015 r. Sądu (...) w P. sygn. (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

**tj. o czyn z art. 244 kk**

XIII. w dniu 05 lipca 2015 r. w miejscowości R., gm. R., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...), z dnia (...) r. Sądu (...) w Piotrkowie Tryb VIIK 200/14, z dnia 08.04.2015 r. Sądu (...) w P. sygn. (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

**tj. o czyn z art. 244 kk**

XIV. w dniu 06 lipca 2015 r. w miejscowości R., gm. R., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) w Piotrkowie Tryb VIIK 200/14, z dnia 08.04.2015 r. Sądu (...) w P. sygn. (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

**tj. o czyn z art. 244 kk**

XV. w dniu 21.07.2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...) na terenie Galerii (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki (...) (...) o wartości 2439 zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o. o. z/ s w W.,

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

XVI. w okresie od 01 listopada 2014 r. do 30 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) poprzez uporczywe nękanie swojej żony M. N., z którą pozostawał w prawnej separacji poprzez wysyłanie do niej o różnych porach dnia i nocy smsów wzbudził u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność,

**tj. o czyn z art. 190a § 1 kk**

1. oskarżonego **D. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt I aktu oskarżenia, przy czym wartość przedmiotu zaboru ustala na kwotę 1.200 złotych,

b/ opisanego w pkt II aktu oskarżenia,

c/ opisanego w pkt V aktu oskarżenia, przy czym wartość przedmiotu zaboru ustala na kwotę 1.150 złotych,

d/ opisanego w pkt VI aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż ustala, że czyn został popełniony w dniu 06.08.2015 roku, a wartość przedmiotu zaboru ustala na kwotę 1.500 złotych,

e/ opisanego w pkt XV aktu oskarżenia,

przy czym przyjmuje, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 278 § 1 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2. oskarżonego **D. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt III aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt IV aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż ustala, że oskarżony dostał się do wnętrza pojazdu po pokonaniu jego zabezpieczenia w postaci uszkodzenia wkładki zamka,

przy czym przyjmuje, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

3. orzeka wobec oskarżonego **D. N. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

a/ A. M. (1) kwoty 1.100 (jeden tysiąc sto) złotych,

b/ P. J. (1) kwoty 1.150 (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt) złotych,

c/ K. S. (1) kwoty 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych,

4. oskarżonego **D. N. (1)** w miejsce czynu zarzucanego w pkt VII aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie czasu od 12 do 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, znajdującego się na nieogrodzonej posesji przy ul. (...) roweru typu górskiego wartości nie większej niż 462,50 zł. stanowiącego własność T. K., czym wyczerpał dyspozycję art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza oskarżonemu karę 30 (trzydzieści) dni aresztu;

5. oskarżonego **D. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt VIII aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt IX aktu oskarżenia z tą zmianą, że przyjmuje, iż II badanie trzeźwości miało miejsce o godz. 12.19, a nadto z opisu czynu eliminuje badanie o godz. 19.01,

c/ opisanego w pkt X aktu oskarżenia,

d/ opisanego w pkt XI aktu oskarżenia,

z tą zmianą opisów czynów zarzucanych w pkt VIII, IX, X, XI, że przyjmuje, iż oskarżony był uprzednio skazany wyrokami: Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) (...)w Ł.z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) w P. z dnia (...). w sprawie (...), oraz Sądu (...) w P. z dnia (...). w sprawie (...)

a nadto przyjmuje, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 4 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności i za to na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 42 § 4 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

7. na podstawie art. 43a § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego D. N. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

8. oskarżonego **D. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a/opisanego w pkt XII aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt XIII aktu oskarżenia,

c/ opisanego w pkt XIV aktu oskarżenia,

z tą zmianą opisów czynów zarzucanych w pkt XII, XIII, XIV, że przyjmuje, iż oskarżony był uprzednio skazany wyrokami: Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) (...)w Ł. z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) oraz Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) przy czym przyjmuje, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 244 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności i za to na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

9. oskarżonego **D. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt XVI aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 190a § 1 kk i za to na podstawie art. 190a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. na podstawie art. 41a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego D. N. (1) zakaz kontaktowania się osobistego z pokrzywdzoną M. N. bez jej zgody na okres 1 (jednego) roku;

11. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 03.08.2015r. godz. 13.00 do dnia 04.08.2015r., godz. 15.15, od dnia 13.08.2015r. godz. 19.10 do dnia 14.08.2015r. godz. 22.05 i w dniu 21.07.2015r. godz. 14.40 do godz. 16.00 oraz tymczasowego aresztowania od dnia 20.08.2015r., godz. 12.05 do dnia 05.10.2015r. godz. 12.05 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

13. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. P. (2) prowadzącej Kancelarię Adwokacką w P. kwotę 1033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu;

14. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 872/15

## UZASADNIENIE

D. N. (1) został oskarżony o to, że:

XVII. w okresie od 02. do 03 sierpnia 2015 r. w G., gm. T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów rusztowań w ilości 20 sztuk i podpór stropowych w ilości 2 sztuk o wartości łącznej nie mniejszej niż 1500 zł na szkodę A. J. (1),

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

XVIII. w dniu 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) wartości nie mniejszej niż 12 000, 00 zł czym działał na szkodę K. P. (1),

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

XIX. w dniu 06 czerwca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) nieustalonym narzędziem pokonał zabezpieczenie w postaci zamka drzwi przednich do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), a następnie po dostaniu się do jego wnętrza i wyłamaniu zamka zabezpieczającego schowek jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego od w/w pojazdu, dwóch kart bankomatowych, umowy OC, pieniędzy w kwocie 180 zł, telefonu komórkowego marki (...) o wartości (...) na szkodę M. R., oraz portfela z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego od pojazdu V. (...) o nr rej. (...) na szkodę A. R.,

***tj. o czyn z art. 279 § 1 kk***

XX. w dniu 07 czerwca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, iż w nieustalony sposób dostał się do wnętrza pojazdu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 300zł, głośnika samochodowego wartości 700 zł, dwóch pendrive oraz perfum powodując tym szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.100, 00 zł na szkodę A. M. (1),

***tj. o czyn z art. 279 § 1 kk***

XXI. w dniu 09 sierpnia 2015 r. w miejscowości T. woj. (...) wykorzystując uchylone okno w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z jego wnętrza radioodtwarzacza (...) marki J., (...) radia marki (...) oraz nawigacji marki J. (...) o łącznej wartości strat nie mniejszej niż 1000 zł czym działał na szkodę P. J. (1),

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk***

XXII. w dniu 05 lipca 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) z terenu niezamkniętej posesji dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru górskiego marki K. wartości nie mniejszej niż 500 zł na szkodę K. S. (1),

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk***

XXIII. w okresie czasu od 12 do 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru typu górskiego wartości nie mniejszej niż 500 zł znajdującego się na nieogrodzonej posesji przy ul. (...) czym działał na szkodę T. K.,

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk***

XXIV. w dniu 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości S., na trasie (...) woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 19:15 do stężenia 1,05 mg/l, o godzinie 20:12 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 20:16 do stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 20:33 do stężenia 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

XXV. w dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 12:17 do stężenia 1,01 mg/l, o godzinie 12:99 do stężenia 1,08 mg/l, o godzinie 12:49 do stężenia 0,99 mg/l, o godzinie 19:01 do stężenia 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn. (...), wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie

obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

XXVI. w dniu 07 lipca 2015 r. w miejscowości G., gm. T., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 18:31 do stężenia 0,96 mg/l, o godzinie 18:48 do stężenia 0,84 mg/l, o godzinie 18:50 do stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 19:01 do stężenia 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) (...)wŁ. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

XXVII. w dniu 15 lipca 2015 r. w miejscowości S., gm. M., woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 18:55 do stężenia 0,71 mg/l, o godzinie 19:11 do stężenia 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia (...)r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) wyrokiem z dnia (...)r. Sądu (...) (...)w Ł.sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) wyrokiem z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) i w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego w/w wyrokami,

***tj. o czyn z art. 178a § 4 kk***

XXVIII. w dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości G., gm. T., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł.sygn.. (...) z dnia (...) Sądu (...) w Piotrkowie Tryb (...)z dnia (...). Sądu (...) w P. sygn. (...)zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

***tj. o czyn z art. 244 kk***

XXIX. w dniu 05 lipca 2015 r. w miejscowości R., gm. R., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) w Ł. sygn.. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

***tj. o czyn z art. 244 kk***

XXX. w dniu 06 lipca 2015 r. w miejscowości R., gm. R., woj. (...) nie zastosował się do orzeczonych prawomocnymi wyrokami z dnia (...) r. Sądu (...) w P. (1) sygn. (...) z dnia (...) r. Sądu (...) (...) wŁ.sygn.. (...)z dnia (...) Sądu (...) w (...) (...) z dnia (...) r. Sądu (...) w P. sygn. (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego i kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

***tj. o czyn z art. 244 kk***

XXXI. w dniu 21.07.2015 roku w P. woj. (...) przy ul. (...) na terenie Galerii Handlowej (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki (...) o wartości (...) zł czym działał na szkodę (...) Sp. z o. o. z/s w W.,

**tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

XXXII. w okresie od 01 listopada 2014 r. do 30 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) poprzez uporczywe nękanie swojej żony M. N., z którą pozostawał w prawnej separacji poprzez wysyłanie do niej o różnych porach dnia i nocy smsów wzbudził u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność,

**tj. o czyn z art. 190a § 1 kk**

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. N. (1) był wielokrotnie karany za czyny z art. 178a § 1 kk oraz art. 178a § 4 kk i tak:

- wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) za 2 czyny wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności (art. 91 § 1 kk) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, grzywny 80 stawek dziennych oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...) roku;

- wyrokiem Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 i 4 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, grzywny 80 stawek dziennych oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...) roku;

- wyrokiem Sądu (...) (...) w Ł. z dnia (...) w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 i 4 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywny 50 stawek dziennych oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...);

- wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat, podanie wyroku do publicznej wiadomości. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...) roku.

/dowód: karta karna – k. 17-19 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...)– k. 176 zbiór A

odpis wyroku S. (...) w/m w sprawie (...)– k. 177 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...)– k. 172 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...)– k. 174 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...)– k. 178 zbiór A

odpis wyroku S. (...) w/m w sprawie (...)– k. 179 zbiór A/

W dniu 06 czerwca 2015 r. D. N. (1) przebywał w Tuszynie przy ul. (...), w okolicy kąpieliska i (...).

M. R. pozostawił swój pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...) na parkingu zlokalizowanym przy ul. (...) w T. w okolicy wskazanego wyżej kąpieliska. Udając się wraz z A. R. na pobliskie kąpielisko, M. R. zamknął drzwi pojazdu na kluczyk, pojazd nie ma centralnego zamka. M. R. pozostawił w schowku wewnątrz pojazdu portfel wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym tego pojazdu, dwoma kartami do bankomatu, umowy OC, pieniędzmi w kwocie 180 złotych oraz telefon marki H. o wartości 1.200 złotych. Natomiast A. R. pozostawił w schowku portfel wraz



z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). M. R. zamknął schowek na klucz. Klucz miał przy sobie.

Pod nieobecność właściciela pojazdu, D. N. (1) dostał się do wnętrza pojazdu pokonując zamek przednich drzwi pojazdu. Następnie upewniwszy się, że schowek w pojeździe jest zamknięty, wyrwał zamek, a następnie zabrał opisane wyżej portfele wraz z zawartością i telefon marki (...) (czyn opisany w pkt III a/o)

/dowód: zeznania świadka M. R. – k. 44 zbiór C, k. 104 akt sądowych

zeznania świadka A. R. – k. 104v akt sądowych

protokół oględzin rzeczy – k. 72-73 zbiór A

dokumentacja fotograficzna – k. 76 zbiór A

faktura – kopia – k. 98 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 55v zbiór A/

W dniu 07 czerwca 2015 r. D. N. (1) również przebywał w T. przy ul. (...), w okolicy kąpieliska i (...).

A. M. (1) pozostawił swój pojazd marki S. (...) o numerze rej. (...) (...) na parkingu zlokalizowanym przy ul. (...) w T. w okolicy wskazanego wyżej kąpieliska. Udając się na pobliskie kąpielisko, A. M. (1) zamknął drzwi pojazdu, który ma centralny zamek. A. M. (2) pozostawił w pojeździe: portfel zatknięty w kieszonkę w drzwiach od strony kierowcy, a w portfelu pieniądze w kwocie 300 złotych, dwa pendrive – jeden włożony do radia, drugi w schowku pod radiem, a w bagażniku perfumy o wartości około 100 złotych i głośnik wraz ze skrzynką o wartości 700 złotych.

Pod nieobecność właściciela pojazdu, D. N. (1) dostał się do wnętrza pojazdu uszkadzając wkładkę zamka, po czym zabrał portfel, z którego wyjął pieniądze, a portfel porzucił nieopodal pojazdu, głośnik, perfumy i dwa pendrive. A. M. (1) odzyskał portfel, który ujawnił nieopodal pojazdu nieustalony mężczyzna, a następnie przekazał właścicielowi. (czyn opisany w pkt IV a/o),

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 55v

zeznania świadka A. M. (1) – k. 53 zbiór C, k. 104v akt sądowych

protokół oględzin miejsca – k. 84-85 zbiór A/

W dniach 5 lipca 2015 r. i 6 lipca 2015 roku D. N. (1) prowadził samochód marki B. o nr rej. (...). Wjechał na stację paliw (...) (...) w miejscowości R.. Odjechał po zatankowaniu paliwa (czyny opisane w pkt. XIII, XIV a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 148 zbiór A

zawiadomienie – k. 193 zbiór A

protokół szkody – k. 194 zbiór A

paragon – k. 199 zbiór A

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 413, 414 zbiór A/

W dniu 7 lipca 2015 r. w miejscowości G. D. N. (1) prowadził pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez patrol Policji i poddany badaniom trzeźwości. Badania stanu trzeźwości D. N. (1) przeprowadzone o godzinie 18:31 wykazały stężenie alkoholu na poziomie 0,96 mg/l, o godzinie 18:48 - 0,84 mg/l, o godzinie 18:50 - 0,81 mg/l, o godzinie 19:01 - 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (czyn opisany w pkt X a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 196-197, 225 zbiór A

protokół badania trzeźwości – k. 226, 229 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 244 zbiór A/

W dniu 15 lipca 2015 r. w miejscowości S., D. N. (1) prowadził pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniom trzeźwości. Badania stanu trzeźwości D. N. (1) przeprowadzone o godzinie 18:55, a następnie o godzinie 19:11 wykazały stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,71 mg/l (czyn opisany w pkt XI a/o).

/dowód: notatka urzędowa k. 297 zbiór A

protokół badania trzeźwości – k. 299 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 160, 316, 343 zbiór A/

W dniu 21.07.2015 roku D. N. (1) udał się do sklepu (...) mieszczącego się w Galerii (...)w P.. Podszedł do stanowiska z telefonami skąd wziął telefon marki (...) o wartości 2439 złotych. Udając się w kierunku kas zdejmował zabezpieczenie. Po zdjęciu zabezpieczenia, otworzył pudełko wyjął telefon, który schował do kieszeni spodenek. Pudełko i zabezpieczenie pozostawił na dziale AGD. Skierował się w stronę wyjścia. D. N. (1) przeszedł poza linię kas nie płacąc za towar, po czym został zatrzymany przez pracownika ochrony obiektu R. K.. Telefon przekazano pracownikowi ochrony, towar wrócił do sprzedaży. D. N. (1) był wówczas pod wpływem alkoholu. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji (czyn opisany w pkt XV a/o).

/dowód: zeznania świadka A. S. – k. 100 zbiór C, k. 106-106v akt sądowych

notatka rzędowa – k. 380 zbiór A

protokół ujęcia – k. 381 zbiór A

protokół badania trzeźwości – k. 382 zbiór A

protokół zatrzymania osoby – k. 383 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 392 zbiór A /

A. J. (1) prowadzący działalność gospodarczą w zakresie budownictwa, w dniu 31 lipca 2015 roku zakończył pracę budowlane prowadzone w miejscowości G. około godziny 16.00. Na terenie nieruchomości, gdzie prowadził prace pozostawił rusztowania własnej produkcji, wykonane ze stalowych rurek - w liczbie 20 sztuk oraz 2 podpory o łącznej wartości 1.200 złotych.

W okresie od 2 do 3 sierpnia 2015 r. D. N. (1) dokonał zaboru 20 sztuk elementów rusztowań oraz 2 sztuk podpór stropowych stanowiących własność A. J. (1). Miejsce składowania rusztowań ujawniła J. N..

Część - 16 sztuk elementów rusztowania ujawniono w toku przeszukania posesji D. N. (1). Rzeczy te zwrócono A. J. (1) (czyn opisany w pkt I a/o).

/dowód: protokół przeszukania – k. 6-8 zbiór A

pokwitowanie odbioru – k. 11 zbiór A

zeznania świadka A. J. (1) – k. 2 zbiór C, k. 103-103v akt sądowych

zeznania świadka J. N. – k. 8b zbiór C

protokół oględzin rzeczy – k. 218-219 zbiór A

dokumentacja fotograficzna w formie elektronicznej - k. 220 zbiór A/

W dniu 6 sierpnia 2015 r., przechodząc ulicą (...) w T.D. N. (1) dostrzegł na jednej z posesji rower górski marki K., wsparty o stos ułożony z kawałków drewna przeznaczonego na opał. Rower pozostawił jego właściciel K. S. (1). D. N. (1) wsiadł na rower i odjechał w kierunku swojego domu. Rower ukrył w garażu. Po kilku dniach sprzedał rower za kwotę 200 złotych. Rower przedstawiał wartość 1.500 złotych (czyn opisany w pkt VI a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 25 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 55v zbiór A

zeznania świadka K. S. (1) – k. 105 zbiór C, k. 105 akt sądowych

zeznania świadka M. S. (1) – k. 11v-12 zbiór C, k. 128v-129 akt sądowych

książeczka serwisowa wraz z rachunkiem – koperta k. 100 akt sądowych/

W dniu 09 sierpnia 2015 r. D. N. (1) przebywał w T. przy ul. (...), w okolicy kąpieliska i (...).

P. J. (1) pozostawił swój pojazd marki A. (...) o numerze rej. (...) na parkingu zlokalizowanym przy (...). Pojazd jest wyposażony w centralny zamek. D. N. (1) wykorzystując uchyloną w pojeździe od strony pasażera szybę, dostał się do wnętrza pojazdu, skąd zabrał radioodtwarzacza (...) marki J. o wartości 850 złotych, nawigację marki J. (...) o wartości 100 złotych oraz (...) radio o wartości 200 złotych. Rzeczy te D. N. (1) sprzedał w lombardzie (czyn opisany w pkt V a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 29 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 56 zbiór A

zeznania świadka P. J. (1) – k. 102v-103 akt sądowych/

W okresie czasu od 12 do 13 sierpnia 2015 r. D. N. (1) dokonał kradzieży roweru górskiego, należącego do T. K., o wartości nie większej niż 462,50 złotych. Rower znajdował się na nieogrodzonej posesji przy ul. (...), nie był zabezpieczony przed kradzieżą. D. N. (1) wsiadł na rower i odjechał. Ukrył rower. Rower został zabezpieczony podczas przeszukania posesji zajmowanej przez oskarżonego i przekazany właścicielowi (czyn opisany w pkt VII a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 29 zbiór A

protokół przeszukania – k. 41-43 zbiór A

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 55v zbiór A

pokwitowanie – k. 60 zbiór A

zeznania świadka T. K. – k. 34v zbiór C, k. 105v-106 akt sądowych/

K. P. (1) jest właścicielem pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) o wartości 12.000 złotych. Użytkownikiem pojazdu jest M. P. (1). W dniu 13 sierpnia 2015 r. M. P. (1) przyjechał d T. ul. (...) w T. gdzie znajduje się siedziba jego pracodawcy. Jak każdego dnia, pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) zaparkował na podwórzu obok innych pojazdów, nieopodal magazynów. M. P. (1) udał się do swoich obowiązków zawodowych, a tego dnia pracował poza terenem posesji, pozostawiając pojazd niezamknięty. Kluczyk do pojazdu pozostawił w pojeździe, na siedzeniu. Lewa szyba od kierowcy była uchylona. W pojeździe w schowku pozostały również dokumenty, w tym dowód rejestracyjny pojazdu

marki O. (...). D. N. (1) wsiadł do pojazdu marki O. (...) o numerze rej. (...) i samochodem tym pojechał do domu (czyn opisany w pkt II a/o).

/dowód: zeznania świadka M. P. (1) – k. 19 zbiór C, k. 129-129v akt sądowych

częściowo zeznania świadka K. P. (1) – k. 40 zbiór C, k. 103v-

104 akt sądowych

wyjaśnienia oskarżonego – k. 55 zbiór A/

Jeszcze tego samego dnia, w godzinach popołudniowych udał się tym pojazdem do Ł.. Towarzyszyła mu E. P.. Na wysokości miejscowości R. zajechał na stację (...) (...). Tam zatankował samochód za kwotę około 40 złotych, nie zamierzał płacić. Po zatankowaniu szybko odjechał ze stacji w kierunku Ł.. Zatrzymał pojazd na ul. (...), skąd zabrał znajomą o imieniu W.. Następnie udali się do T. Znajomą odwiózł do domu, a wraz z E. P. udał się do S., miejsca zamieszkania kobiety. Sam wrócił do domu. W godzinach wieczornych, ponownie wsiadł do skradzionego uprzednio pojazdu i udał się trasą (...) w kierunku Ł..

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 55 zbiór A/

Za pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...), jaki prowadził D. N. (1) poruszała się pojazd z lawetą. Pojazd, jak prowadził D. N. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. D. N. (1) został poddany badaniom trzeźwości. Badania stanu trzeźwości D. N. (1) przeprowadzone o godzinie 19:15 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,05 mg/l, kolejne wykonane o godzinie 20:12 - stężenia 0,81 mg/l, o godzinie 20:16 - stężenia 0,77 mg/l, o godzinie 20:33 - stężenia 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (czyn opisany w pkt VIII a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 31, 32 zbiór A

protokół zatrzymania osoby – k. 33 zbiór A

protokół oględzin rzeczy – k. 37-39 zbiór A

protokół badania trzeźwości – k. 34, 35 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 55 zbiór A

zeznania świadka J. S. – k. 22 zbiór C, k. 129v-130 akt sądowych

zeznania świadka R. W. (1) – k. 25v zbiór C, k. 130-130v akt sądowych

zeznania świadka G. P. (1) – k. 27v zbiór C, k. 212v-213 akt sądowych

częściowo zeznania świadka K. P. (1) – k. 103v-104 akt sądowych/

Pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) został przekazany M. P. (1) – użytkownikowi.

/dowód: pokwitowanie – k. 40 zbiór A

zeznania świadka K. P. (1) – k. 40 zbiór C, k. 103v akt sądowych

zeznania świadka M. P. (1) – k. 129v akt sądowych /

W dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości T. D. N. (1) prowadził pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniom trzeźwości. Badania trzeźwości D. N.

(1) wykazały o godzinie 12:17 stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,01 mg/l, o godzinie 12:19 - 1,08 mg/l, o godzinie 12:49 - 0,99 mg/l (czyn opisany w pkt IX a/o).

/dowód: notatka urzędowa – k. 103 zbiór A

protokół badania trzeźwości – k. 104 zbiór A

protokół zatrzymania osoby – k. 105 zbiór A

protokół przeszukania osoby – k. 106-108 zbiór A

oświadczenie – k. 114 zbiór A

częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 125/

W dniu 20 sierpnia 2015 r. w miejscowości G. D. N. (1) prowadził samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), mimo orzeczonego wobec wskazanego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (czyn opisany w pkt XII a/o).

/dowód: płyta – koperta k. 181 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego – k. 413, 414 zbiór A/

Poczynając od kwietnia 2013 roku, D. N. (1) oraz M. N. są w prawnej separacji, nie mieszkają razem od listopada 2012 roku, zaś od sierpnia 2012 roku małżonkowie mają rozdzielność majątkową. Na tle finansowym dochodziło między nimi do nieporozumień. D. N. (1) zgłaszał pretensje do żony, albowiem nie wyrażała ona zgody na zaciągnięcie przez męża kredytu. Wielokrotnie dzwonił do żony, chociaż ta nie życzyła sobie telefonów. Sytuacja nasiliła się od listopada 2014 roku. Oczekiwał od żony, iż ta wycofa wniosek o egzekucję komorniczą należności alimentacyjnych. Do majątku D. N. (1) prowadzono egzekucje, w tym co do nieruchomości. Kontaktował się wielokrotnie z M. N., wysyłała wiadomości tekstowe, oczekując wycofania wniosku o egzekucję należności alimentacyjnych. Wyzywał słowami wulgarnymi, groził. Zdarzało się, że D. N. (1) wysyłał do żony po kilkanaście wiadomości tekstowych w ciągu dnia, tak do dnia 30 sierpnia 2015 roku. Małżonka nie odbierała telefonów. Zdarzało się, że D. N. (1) przyjeżdżał pod dom, gdzie mieszka żona wraz z dziećmi, robił awantury. Pojawiał się w miejscu pracy żony, ubliżał pracodawcy małżonki. (czyn opisany w pkt XVI a/o).

/dowód: zeznania świadka M. N. – k. 103v zbiór C, k. 106v-107 akt sądowych

korespondencja sms – k. 438-456 zbiór A

kserokopia wyroku S. (...) (...) – k. 457 zbiór A/

Oskarżony D. N. (1) ma 46 lat, wykształcenie zawodowe, z zawodu rolnik. Jest aktualnie pozbawiony wolności, przed osadzeniem prowadził gospodarstwo rolne, osiągając dochody na poziomie 500 złotych w skali miesiąca. Pozostaje w separacji prawnej, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Wartości majątku nie ustalono.

/dane wskazane w akcie oskarżenia/

Oskarżony D. N. (1) był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za czyny z art. 178a § 1 kk, oraz art. 178a § 4 kk.

/karta karna – k. 17-19 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...) – k. 176 zbiór A

odpis wyroku S. (...) w sprawie (...) – k. 177 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...) – k. 172 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...) – k. 174 zbiór A

odpis wyroku w sprawie (...) – k. 178 zbiór A

odpis wyroku S. (...) w sprawie (...) – k. 179 zbiór A/

D. N. (1) nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Przejawia uzależnienie od alkoholu, oraz cechy osobowości nieprawidłowej. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność zrozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

/dowód: opinia biegłych psychiatrów – k. 164-178 akt sądowych/

D. N. (1) przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, po przedstawieniu zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia przyznał się do jego popełnienia, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego– k. 23 zbiór A /

Jak wyjaśnił w toku postępowania przygotowawczego, przesłuchiwany w dniu 16.07.2015r., kierował pojazdem marki B. o nr. rej. (...), który to pojazd użytkuje codziennie. Porusza się tym pojazdem po gminach R. i T., w swoich sprawach.

/wyjaśnienia oskarżonego– k. 160 zbiór A /

Po przedstawieniu zarzutów opisanych w pkt II, III, IV, V, VI, VIII aktu oskarżenia D. N. (1) przyznał się do ich popełnienia i złożył obszernie wyjaśnienia. Jak wyjaśnił, w dniu 13.08.2015 roku jadąc trasą(...) w kierunku Ł. pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany przez patrol Policji. Był wówczas w stanie nietrzeźwości, kierował pojazdem bez uprawnień, ma zakaz wydany przez Sąd (...) w P.. Pojazd, jakim się poruszał skradł w dniu 13.08.2015 roku około godz. 10.00 z terenu posesji przy ul. (...), tam gdzie znajduje się firma U.W. B.. W firmie tej pracuje kuzyn oskarżonego I. K., oskarżony chciał razem z nim wrócić do domu, mieszkają bowiem w tej samej miejscowości. Kuchnia nie było w tym miejscu, oskarżony wsiadł do stojącego O. (...). Pojazd miał uchyloną szybę, drzwi nie były zamknięte na kluczyk. W samochodzie był portfel wraz z dokumentami, karty bankomatowe oraz pieniądze w kwocie około 100 złotych. Bagażnik był zamknięty. Oskarżony zabrał pieniądze, natomiast dokumenty wrzucił do pojemnika na śmieci. Samochodem tym pojechał do domu. Jeszcze tego samego dnia, w godzinach popołudniowych udał się tym pojazdem do Ł.. Towarzyszyła mu E. P.. Na wysokości miejscowości R. zajeżdżał na stację (...) (...). Tam zatankował samochód za kwotę około 40 złotych, nie zamierzał płacić. Po zatankowaniu szybko odjechał ze stacji w kierunku Ł.. Zatrzymał pojazd na ul. (...), skąd zabrał znajoma o imieniu W.. Następnie udali się do T. Znajomą odwiózł do domu, a wraz z E. P. udał się do S., miejsca zamieszkania kobiety. Sam wrócił do domu. W godzinach wieczornych, około 21.00 ponownie wsiadł do skradzionego uprzednio pojazdu i udał się w kierunku Ł., zamierzał zrobić zakupy w C. nieopodal Centrum (...). Został zatrzymany w miejscowości S. na trasie(...) Zamierzał sprzedać samochód, miał wszystkie dokumenty pojazdu. Zrozumiał, że niepotrzebnie je wyrzucił. Podjął decyzję o sprzedaży pojazdu na części, ale został zatrzymany. Co do kierowcy lawety, którego personalia oskarżony podał, zamierzał udać się wraz z nim po inny samochód, który jak dalej wyjaśnił oskarżony także nie był jego własnością. Pojazd marki O. (...) zamierzał wstawić na lawetę, aby tak pojechać do Ł. po inny wspomniany już przez oskarżonego pojazd, który oskarżony zamierzał także ukraść.

Jak dalej wyjaśnił oskarżony, dokonał innych jeszcze kradzieży i tak:

- w Tuszynie, na ul. (...), przy sklepie (...) z zaparkowanego, otwartego pojazdu marki R. (...) ukradł telefon komórkowy marki (...) który sprzedał za kwotę 100 złotych ,

- w dniu 05.08.2015 roku, przechodząc ul. (...) w T. dostrzegł rower górki wsparty o kawałki drewna przeznaczonego na opał, postanowił go ukraść. Oskarżony opisał rower, dodał, że przyjechał na rowerze do domu, zamierzał go sprzedać. Rower schował w garażu. Po kilku dniach sprzedał rower za kwotę 200 złotych. Pieniądze te zamierzał przeznaczyć na wykup swojego telefonu komórkowego jaki zastawił w lombardzie.

- na początku czerwca, podczas pobytu w T. przy ul. (...) na M. włamał się do dwóch samochodów, pierwszego dnia do samochodu marki V. (...). Oskarżony był wówczas pijany, drzwi tego pojazdu chyba nie były zamknięte na kluczyk, mógł też majstrować przy wkładce zamka, po prostu nie pamięta. Po obejrzeniu wnętrza pojazdu, stwierdził że coś interesującego może być w schowku. Schowek był zamknięty na zamek, to utwierdziło oskarżonego w przekonaniu, że w schowku może być coś cennego. Wyrwał schowek rękoma i zabrał leżące tam dwa portfele i telefon marki H.. W portfelach było dużo dokumentów i tylko 200 złotych gotówki. Dokumenty nie były mu do niczego potrzebne. Pamięta, że przechowywał je w foliowej torebce, nie pamięta czy nie zostały w parku, gdzie oskarżony przebywał razem z E. P.. Następnego dnia, podczas pobytu na M. oskarżony dostał się do wnętrza pojazdu marki S., skąd zabrał portfel, oraz głośnik zamontowany na tyle samochodu. Portfel porzucił nieopodal samochodu, zabrał pieniądze w kwocie 300 złotych, głośnik wyrzucił w krzaki przy ul. (...), był za duży i trudno było go nieść;

- rower górski ujawniony w domu oskarżonego, a następnie zatrzymany, oskarżony ukradł w dniu 12.08.2015 roku wieczorem, około godz. 21.00 spod sklepu w T. przy ul. (...), przy parku. Rower ten stał u K., właściciela sklepu (...). Rower nie był zabezpieczony przed kradzieżą. Oskarżony wsiadł na rower i pojechał w okolice sklepu (...), gdzie schował rower. Rower ten wskazał policjantom, mówiąc gdzie powinien się znajdować.;

- na terenie M. wT. dokonał innej jeszcze kradzieży, z samochodu marki A. (...) zaparkowanego przy ul. (...), wykorzystując uchylona szybę od strony pasażera dostał się do wnętrza pojazdu i zabrał nawigację J., radioodtwarzacz oraz (...) marki (...) Rzeczy te sprzedał w lombardzie.

/wyjaśnienia oskarżonego– k. 55-56 zbiór A /

Po przedstawieniu zarzutów opisanych w pkt I, II, III, IV, V, VI, VIII, IX aktu oskarżenia D. N. (1) przyznał się do ich popełnienia. Potwierdził uprzednie wyjaśnienia w zakresie zarzutów opisanych w pkt I-VII aktu oskarżenia. Co do pozostałych czynów, wyjaśnił że był pod wpływem alkoholu. Przesłuchiwany dodatkowo w toku posiedzenia w przedmiocie wniosku prokuratora o zastosowanie tymczasowego aresztowania, D. N. (1) wyjaśnił, że przyznaje się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, ale nie do wszystkich kradzieży. Jak dalej wyjaśnił, miał wypożyczone ramki rusztowania z wypożyczalni. Zostały dowieszone na jego posesję i stąd je zabrał. Do tego „może się przyznać, bo zostały znalezione na jego posesji”. Co do pojazdu marki O. (...), jak wyjaśnił oskarżony pojazd ten kupił za kwotę 6.000 złotych w T. koło parku. Pojazd był wystawiony do sprzedaży, z kartką i numerem telefonu sprzedawcy. Przy zakupie pojazdu spisał umowę, sprzedający miał dowód rejestracyjny pojazdu. Oskarżony nie sprawdzał nazwiska sprzedawcy z nazwiskiem figurującym w dowodzie rejestracyjnym. Nie włamał się do pojazdu marki V. (...), ani S. (...) Nie dokonał też kradzieży z samochodu marki A. (...). Rower marki K. wziął z przystanku w T. przy ul. (...). Pojechał nim do domu, następnego dnia odstawił rower na miejsce. Nie ukradł innego roweru w okresie 19-20 sierpnia 2015 roku. Przyznał się do prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu w dniach 12.08.2015r. oraz 20.08.2015 roku. Dodał, że przyznał się wcześniej do wszystkich czynów, bo był pod wpływem alkoholu, ponadto wywierano na oskarżonego nacisk, grożono aresztem.

/wyjaśnienia oskarżonego– k. 125, 132-132v zbiór A /

Przesłuchiwany po przedstawieniu zarzutu opisanego w pkt X (art. 178a § 4 kk) aktu oskarżenia D. N. (1) przyznał się do jego popełnienia, potwierdził iż kierował pojazdem pod wpływem alkoholu. Jak wyjaśnił, nie ma zastrzeżeń do wyników badań trzeźwości. Dodał, że żałuje swojej czyny, wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 244 zbiór A/

Przesłuchiwany po przedstawieniu zarzutu opisanego w pkt XI (art. 178a § 4 kk) aktu oskarżenia D. N. (1) przyznał się do jego popełnienia. Jak wyjaśnił alkohol spożywał w godz. 12.00-13.00. Wypił cztery piwa, następnie wsiadł do samochodu i pojechał do S.. Tam został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Jak nadto wyjaśnił, żałuje swojego czynu.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 316, 343 zbiór A/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, po przedstawieniu zarzutu opisanego w pkt XV aktu oskarżenia, D. N. (1) przyznał się do jego popełnienia. Jak wyjaśnił udał się do (...), aby obejrzeć telefony, wcześniej skradziono mu telefon z auta. Jak wyjaśnił „coś go podkusiło” i zabrał telefon jaki oglądał w sklepie (...). Dodał, że żałuje tego co się stało.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 392 zbiór A/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego w dniu 03.12.2015 roku, po przedstawieniu zarzutów opisanych w pkt od I do XV aktu oskarżenia, D. N. (1) częściowo przyznał się do zarzutów, mianowicie do popełnienia czynów opisanych w pkt VIII-XIV, tj. czynów wyczerpujących dyspozycje art. 178a § 4 kk oraz art. 244 kk. Do pozostałych zarzutów podejrzanym nie przyznał się. Zaprzeczył dokonaniu kradzieży rusztowań. Podniósł, że znalazł rusztowania pod bramą swojej posesji, przypuszczał, że ktoś mu te rusztowania zwrócił, ponieważ w czerwcu 2015 roku pożyczał rusztowania innym, wskazanym osobom. Upřednio o tym nie mówił, ponieważ obiecano mu karę o charakterze finansowym. Nie żądał od A. J. (1) zwrotu rusztowań, ponieważ te mogły być jego własnością, a ktoś podrzucił je oskarżonemu. Co do zdarzenia opisanego w pkt II zarzutu, oskarżony wyjaśnił, że pożyczył sobie auto znajdujące się na posesji B., będąc przekonany, że to pojazd kuzyna oskarżonego - I. K.. Mógł pomylić pojazdy, kuzyn ma O. (...). Na policji przyznał się do tego zarzut, albowiem liczył na karę o charakterze wolnościowym. Nie był nakłaniany, ani zastraszany. Odnosząc się do zarzutów z pkt III-V, D. N. (1) wyjaśnił, że nie jest złodziejem i nie ma z tymi kradzieżami nic wspólnego. Przyznał się do tych czynów nakłaniany przez przesłuchującego go policjanta, który mówił o karze grzywny i wyjściu na wolność. Mówiąc o kradzieżach kłamał, wszystko to wymyślił, policjant czytał coś z kartki. Oskarżony nie wiedział co mówi, chciał tylko wyjść na wolność. Dodał, że nie ma żadnych dowodów, np. odcisków palców na potwierdzenie jego udziału w zdarzeniach. Co do czynów z pkt VI-VII, D. N. (1) zaprzeczył aby ukradł jakieś rowery. Kiedyś pożyczył rower od znajomego, ale zwrócił rzecz. Nie przywłaszczył żadnych rowerów, odmienne wyjaśnienia zmyślił, bo chciał wyjść na wolność. Co do czynów z pkt XII-XIV, to mógł jeździć samochodem w tych dniach i miejscach, tankować paliwo na stacjach. Odnośnie zdarzenia opisanego w pkt XV zarzutu, potwierdził, iż był w sklepie (...), wziął z półki telefon marki (...) Trzymał telefon w ręku idąc do kasy, chciał bowiem zapytać o możliwość kupna telefonu na raty. Wtedy włączył się alarm i został zatrzymany. Był wówczas nietrzeźwy. Przyznał się do tego zarzutu, ponieważ chciał wyjść na wolność. Nie był nakłaniany do przyznania się do kradzieży.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 413-414 zbiór A/

Przesłuchiwany ponownie w charakterze podejrzanego w dniu 17.12.2015r., po uzupełnieniu zarzutów i przedstawieniu zarzutu popełnienia czynów – jak w pkt I-XVI aktu oskarżenia, D. N. (1) przyznał się do wszystkich 16 czynów, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, zawniósł o dobrowolne poddanie się karze.

/oświadczenie oskarżonego – k. 471/

Oskarżony D. N. (1) cofnął zgodę na wydanie wyroku w efekcie uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 2 kpk, nie złożył wniosku o doprowadzenie na rozprawę, zreferowane wyżej wyjaśnienia wprowadzono do postępowania poprzez ich odczytanie.

Sąd Rejonowy w P. dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów (k. 55, 160, 125, 244, 316, 343, 413, 414): wielokrotnego kierowania pojazdem mechanicznym, mimo orzeczonego zakazu prowadzenia takich pojazdów, upředniego spożywania w kilku takich przypadkach alkoholu, zatrzymania przez funkcjonariuszy policji, podania



badaniom trzeźwości oraz wyniku badań przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym protokołami badania trzeźwości (k. 34, 35, 104, 226, 229, 299), zeznaniami świadków G. P. (1) oraz R. W. (1) (zdarzenie z dnia 13.08.2015r.) – funkcjonariuszy Policji uczestniczących w zatrzymaniu oskarżonego w dniu 13.08.2015 roku, prowadzących tego dnia badania ukierunkowanego na weryfikację stanu trzeźwości oskarżonego. Zeznaniami wskazanych świadków należy przyznać walor wiarygodnych, świadkowie zeznają co do okoliczności znanych im z tytułu obowiązków zawodowych – zatrzymanie kierującego pojazdem, weryfikacja stanu trzeźwości, brak podstaw do kwestionowania zeznań wskazanych świadków. Jawią się jako osoby bezstronne, niezainteresowane korzystnym rozstrzygnięciem postępowania na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Powracając do badań trzeźwości, badania te, w każdym z wymienionych przypadków, przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokumenty w postaci protokołów badania sporządzone zostały w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk oraz art. 178a § 4 kk wynika z dokumentów o charakterze urzędowym – odpisów orzeczeń.

Co do zdarzeń z dni 05.07.2015r., 06.07.2015r., 20.08.2015r. (kierowanie pojazdem mimo orzeczonego zakazu), poza wyjaśnieniami oskarżonego, w których wskazuje wprost na fakty istotne, bo kierowania pojazdem, to wskazać należy też na inne dowody – z dokumentów: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia wykroczenia kradzieży paliwa (k. 193 zbiór A), protokół szkody (k. 194 zbiór A), paragon (k. 199 zbiór A), czy rejestr z monitoringu jednej ze stacji paliw (k. 181 zbiór A). Oskarżony nie został wprawdzie zatrzymany we wskazanych dniach, dowody pośrednie a wyżej wyliczone łącznie z wyjaśnieniami oskarżonego pozwalają na odtworzenie tych zdarzeń. W kontekście tych dowodów oświadczenia oskarżonego, iż przyznaje się do popełnienia tych czynów nie budzą żadnych zastrzeżeń. Oskarżony prezentuje co do tych zarzutów konsekwentnie taką postawę.

Analogicznie ocenić należy krótkie oświadczenie oskarżonego złożone w dniu 04.08.2015 roku w jakich przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego aktualnie w pkt I aktu oskarżenia, mianowicie kradzieży rusztowań na szkodę A. J. (1). Oskarżony wyraził wówczas gotowość dobrowolnego poddania się karze (k. 23 zbiór A). Oskarżony przyznał się nadto do popełnienia czynu opisanego aktualnie w pkt XV aktu oskarżenia, mianowicie kradzieży telefonu marki (...) w sklepie (...) zlokalizowanych w galerii Handlowej (...) w P.. Wyjaśnienia te korespondują z zeznaniami świadka A. S. – przedstawiciela pokrzywdzonego, a zarazem bezpośredniego świadka zdarzenia. Zeznaniami tego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, świadek relacjonuje co do faktów znanych wskazanemu w ramach obowiązków zawodowych. Zeznanie są szczere, konsekwentne, spójne. Analogicznie ocenić należy korespondujące z nimi wyjaśnienia oskarżonego.

Na przymiot wiarygodnych zasługują także obszernie wyjaśnienia oskarżonego z dnia 14.08.2015 roku (k. 55-56, oraz 125 zbiór A), w jakich oskarżony odniósł się do zdarzenia z dnia 13.08.2015 roku, mianowicie wejścia w posiadanie pojazdu marki O. (...) na szkodę K. P. (1), użytkowania pojazdu, przemieszczania się tym pojazdem, w tym w stanie nietrzeźwości, co zostało wyżej już opisane, a także okoliczności zatrzymania oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego są w tym zakresie bardzo szczegółowe, a co do okoliczności w jakich oskarżony opisuje jak wszedł w posiadanie pojazdu brzmia logicznie w kontekście zeznań świadka M. P. (1) – uprawnionego użytkownika pojazdu. W świetle zeznań wskazanego świadka, a tym należy przyznać walor wiarygodnych, bo konsekwentnym, spójnym, logicznym, pojazd wprawdzie wyposażony w centralny zamek, ale został pozostawiony bez zabezpieczenia (nie zamknięty) na terenie posesji, gdzie świadek świadczy pracę. Świadek dopiero w godzinach popołudniowych, po zakończeniu pracy ujawnił brak pojazdu. Konfrontując z tą wypowiedzią wyjaśnienia oskarżonego, w których podnosi, iż pojazd nie był zamknięty na zamek (kluczyk), podobnie bagażnik wypadają pozytywnie. W świetle tych okoliczności oskarżony wykorzystał sposobność dostania się do wnętrza pojazdu i dokonał jego zaboru, tym bardziej, że w świetle zeznań M. P., a także wyjaśnień oskarżonego, tak kluczyki do pojazdu, jak i dokumenty zostały w pojeździe. To sam oskarżony wspomina o licznych przejazdach tym pojazdem. W świetle poddanych wyżej ocenie zeznań świadków G. P., R. W. oskarżony został zatrzymany jako kierujący tym pojazdem. W tym miejscu należy nadto odwołać się do zeznań świadka J. S., który mając wiedzę o utracie przez M. P. (1) pojazdu, ujawnił, iż pojazdem tym porusza się po drodze oskarżony.

Dowody te ujmowane łącznie stanowią logiczną całość, wypadają pozytywnie, na ich podstawie poczyniono ustalenia faktyczne co do zdarzenia polegającego na zborze pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność – w świetle tak zeznań M. P. (1), jak i K. P. (1), ostatniego. Zeznaniami K. P. (1), analogicznie jak M. P. (1) należy przyznać walor wiarygodnych. Są istotne w sprawie dla ustalenia stosunków własnościowych wobec pojazdu, jego wartości, jak i faktu odzyskania rzeczy. Co do okoliczności pozostawienia pojazdu przez jego użytkownika wiedza świadka K. P. (1) zasadza się na przekazie M. P. (1).

Należy zauważyć, iż w toku wyjaśnień w jakich oskarżony opisał zdarzenie na szkodę K. P. (1), sam D. N. (1) odniósł się obszernie do innych zdarzeń o podobnych charakterze – kradzieże rzeczy pozostawionych w pojazdach i opisał sposoby jakich dostał się do wnętrza pojazdu marki V. (...), S. (...), A. (...). Oskarżony wskazał przybliżony czas tych zdarzeń, rodzaj rzeczy, jakie zostały przywłaszczone na szkodę właścicieli pojazdów oraz sposób rozporządzenia rzeczami. Nadto oskarżony wskazał na swój udział w kradzieży roweru pozostawionego na jednej z posesji w Tuszynie przy ul. (...), analogicznie jak w przypadku kradzieży do pojazdów oskarżony wskazał na sposób rozporządzenia także tą rzeczą. Wyjaśnienia te w zestawieniu z zeznaniami pokrzywdzonych M. R., A. R., A. M. (1), K. S. (1), P. J. (1), T. K. wypadają pozytywnie, łącznie z tymi dowodami stanowią logiczną, spójną całość. Na podstawie tych dowodów poczyniono ustalenia faktyczne w zakresie zarzutów stawianych oskarżonemu w pkt. III-VII. Pokrzywdzeni wprawdzie nie byli świadkami zaboru rzeczy, ale odnoszą się do okoliczności pozostawienia rzeczy, zabezpieczenia mienia i w tym zakresie przekazy wskazanych świadków oraz oskarżonego w zakresie w jakim wspomina o sposobie dotarcia do mienia, swojej aktywności (np. uszkodzenia wkładki zamka pojazdu), w zestawieniu nadto z protokołami oględzin pojazdów (k. 72-73, k. 84-85 zbiór A) wypadają pozytywnie.

Przechodząc do poszczególnych relacji, zeznania pokrzywdzonych M. R., A. R., A. M. (1), którym należy przyznać walor wiarygodnych, są bowiem konsekwentne, spójne, relacje M. R. i A. R. nadto wzajemnie korespondujące, a wszystkie w zakresie w jakim wskazują na pozostawienie zamkniętych pojazdów odpowiednio V. (...) o nr rej. (...), oraz S. (...) o nr rej. (...), ujawnienie faktu dostania się do ich wnętrza, uszkodzenia zamków – znajdują potwierdzenie nadto w protokołach oględzin każdego z pojazdów. I tak oględziny pojazdu marki V. (...) wskazują na uszkodzenie wkładki zamka drzwi przednich od strony kierowcy (k. 72-73). Analogicznie, na uszkodzenie wkładki zamka, uszkodzenie centralnego zamka, uszkodzenia mechaniczne – zagięci, wgniecenia wskazują oględziny pojazdu marki S. (...) (k. 84-85).

Pozytywnie należy też ocenić zeznania świadków K. S. (1) oraz M. S. (2). Relacje te wzajemnie korespondują w zakresie w jakim świadkowie odnoszą się do okoliczności w jakich został pozostawiony rower marki K. stanowiący własność K. S. (1), który okazał się dowodem zakupu (karta gwarancyjna oraz rachunek – k. 100 akt sądowych). Ze zgodnych, jednoznacznych relacji świadków wynika, że rower nie był w żaden sposób zabezpieczony. Świadcowie analogicznie relacjonują co do okoliczności w jakich ujawniono brak roweru, przy czym podkreślić należy, że wiedza świadka M. S. (1) zasadza się na przekazie syna a pokrzywdzonego zarazem. Zeznaniami M. S. (1) są o tyle istotne, że pozwalają na precyzyjne odtworzenie daty zdarzenia, świadek złożyła bowiem zawiadomienie o zeznania w dniu w jakim ujawniono kradzież. Rozbieżności w dacie podawanej po czasie przez zainteresowanego K. S. (1), zostały rozstrzygnięte na rzecz przekazu M. S. (1), z przyczyny wyżej wskazanej, a nadto po wysłuchaniu świadka J. B. – funkcjonariusz prowadzącej czynność przesłuchania pokrzywdzonego. Świadek J. B. podała, że mogła wspomnieć o dacie 05.07.2015r., a taka pojawia się w relacji pokrzywdzonego odebranej przez funkcjonariusza J.B.. Świadek tłumaczy to faktem, iż w sprawie D. N. pojawiały się informacje o kilku kradzieżach rowerów, pojawiały się różne daty, świadek mogła wskazać pokrzywdzonemu te daty wzywając do ustosunkowania się, ustalenia czy dotyczą zdarzenia na szkodę tego pokrzywdzonego. W postępowaniu sądowym, K. S. (1) odwołując się do zdarzeń, a nie daty dziennej skłaniał się ku miesiącu sierpniu, w jakim mogło dojść do zdarzenia. Na jednoznaczne ustalenia daty dziennej pozwalają, jak już wyżej wskazano zeznania M. S. (1) – matki pokrzywdzonego, złożone w toku śledztwa. Zeznaniami tak M. S. (1), jak i K. S. (1) ujmowanym kompleksowo należy przyznać walor wiarygodnych. W tym miejscu należy tylko zaznaczyć, że sąd przyjął wartość utraconego roweru na kwotę wskazaną przez pokrzywdzonego w postępowaniu sądowym – 1.500 złotych, a podkreślić należy, iż w toku śledztwa świadek wskazywał dalece niższą. Na rozprawie, pokrzywdzony w sposób logiczny wytłumaczył skąd kwota wyższa, odwołując się do czynionych w własnym zakresie

ustaleń – śledzenie aukcji internetowych rowerów o tych samych parametrach. Po wtóre pokrzywdzony złożył dowód zakupu roweru wraz ze wskazaniem ceny nabycia roweru na kwotę 1 709 złotych na około rok przed kradzieżą. Stąd wcześniejsze wskazania na kwotę około 500 złotych budzą zastrzeżenia, należy skłaniać się ku wartości podanej przez pokrzywdzonego na rozprawie i taką też wartość finalnie przyjęto ferując wyrok.

Na walor wiarygodnych zasługują także zeznania pokrzywdzonego P. J. (1). Świadek, analogicznie jak wskazani wyżej pokrzywdzeni odniósł się do faktów takich jak wskazanie miejsca pozostawienia pojazdu, ujawnienie kradzieży, wskazanie utracanych rzeczy oraz ich wycena.

Pozytywnie wypadają też zeznania świadka T. K., należy przyznać im walor wiarygodnych, świadek sygnalizuje tę istotną okoliczność jak ujawnienia miejsca zdeponowania roweru. Świadek nie jest w stanie wskazać jednoznacznie wartości roweru. Ustalenie tej istotnej okoliczności, bo decydującej o prawidłowym zakwalifikowaniu zdarzenia, innymi dowodami niż osobowe źródła dowodowe, np. poprzez opinie biegłego z zakresu wyceny rzeczy ruchomych nie jest możliwe, albowiem rower był ponownie przedmiotem zaboru (co nie jest objęte tym postępowaniem) i został utracony. Pokrzywdzony wprawdzie wspominał o kwocie około 500 złotych, ale nie wykluczył, że rower, zważywszy na rodzaj pojazdu, datę jego zakupu, znaczny okres użytkowania, przedstawia wartość poniżej tej kwoty. Ferując wyrok sąd przyjął, że wartość roweru nie przekracza na datę wyroku kwoty kwalifikującej czyn jako wykroczenie – tj. 462,50 złotych. Zauważyć także należy, iż rower – przedmiot zaboru na szkodę T. K. został ujawniony w efekcie przeszukania posesji oskarżonego.

Podsumowując, to oskarżony opisał swoją aktywność na szkodę wskazanych wyżej pokrzywdzonych, sposób działania, w tym rozporządzenie przedmiotami zaboru. Co istotne, asortyment wskazany przez pokrzywdzonych jako utracony pokrywa się z wskazanym przez oskarżonego.

Nie sposób przeoczyć, że oskarżony wycofał się z tych wyjaśnień, jak i oświadczeń, iż przyznaje się do winy w końcowym etapie śledztwa zasadniczo co do wszystkich czynów skierowanych przeciwko mieniu. Już rodzaj argumentacji jaką posługuje się oskarżony dla uzasadnienia nowego stanowiska oddaje rzeczywiste intencje oskarżonego. Uprawniona jest ocena, iż ten relacjonuje w sposób użyteczny dla własnej odpowiedzialności prawno karnej na danym etapie przesłuchania. Deklaruje skruchę, przyznaje się do zarzutu, jednocześnie wnosi o łagodny wymiar kary, proponuje kary o charakterze wolnościowym, na wstępnym etapie postępowania. Ale kiedy sytuacja procesowa oskarżonego kształtuje się w ten sposób, iż pojawia się wniosek prokuratora o zastosowanie środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym, oskarżony wycofuje się z obszernych szczegółowych wyjaśnień co do udziału w kradzieżach. W toku dalszego postępowania, po zastosowaniu tymczasowego aresztowania wręcz sugeruje, iż te obszerne wyjaśnienia są wytworem jego wyobraźni, aczkolwiek inspirowanej przez uczestniczącego w przesłuchaniu oskarżonego funkcjonariusza Policji. Te sugestie pozostają w opozycji do zeznań świadka B. K.. Jak podał świadek, oskarżony opowiadał spontanicznie, obszernie o swojej aktywności. Opowiadał szczegółowo co robił, wskazywał miejsca swojej aktywności, wskazywał na sposobność kradzieży, wskazywał miejsca ukrycia rzeczy. Wypowiedzi te potwierdzały się. Zeznaniami tego świadka należy przyznać walor wiarygodnych, świadek sygnalizuje te okoliczności w zachowaniu postawie oskarżonego, które nasuwają się same w sobie przy ocenie postawy oskarżonego. Co więcej oskarżony nie tylko odwołuje uprzednie wyjaśnienia, ale też buduje nowe okoliczności, np. mówi o pomyłce jeżeli chodzi o pojazd marki O. (...), wypożyczeniu rusztowań, zaś co do telefonu komórkowego (...) sugeruje, iż trzymał aparat w ręku, albowiem był zainteresowany zakupem ratalnym. Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przeczy aby dokonał kradzieży rusztowań należy odmówić przymiotu wiarygodnych. Już zeznania J. N. złożone w toku postępowania przygotowawczego sugerują na udział oskarżonego w tym zdarzeniu, a relacji tej należy przyznać walor wiarygodnej. Wprawdzie w toku postępowania sądowego świadek wycofała się częściowo z tej relacji, skupiając na eksponowaniu pozytywów w zachowaniu syna, to należy zwrócić uwagę, na etap postępowania oraz sytuację oskarżonego – pozbawionego aktualnie wolności w innej sprawie, stojącego w obliczu orzeczenia surowej kary, oskarżony deklarował dobrowolne poddanie się karze, świadek jest osobą najbliższą dla oskarżonego i jej postawa na rozprawie ewidentnie wskazuje na intencje świadka i jej zainteresowanie korzystnym rozstrzygnięciem sprawy na rzecz jej syna a oskarżonego w tej sprawie. Uprawniona jest ocena, że to relacja świadka złożona na etapie postępowania przygotowawczego oddaje stan rzeczy zaobserwowany przez świadka. Co więcej znakomita

część, bo 16 z 20 elementów rusztowań została ujawniona na terenie posesji zajmowanej przez oskarżonego. O miejscu ich składowania organy ścigania zawiadomił nie kto inny jak J. N. (k. 8v zbiór C). Pokrzywdzony A. J. rozpoznał zabezpieczone tak rusztowania jako stanowiące jego własność, odwołując się do elementów identyfikujących rzecz. Jak podniósł pokrzywdzony, rusztowania zostały wykonane własnym nakładem, są przystosowane do potrzeb pokrzywdzonego. Wartość rzeczy ustalono na podstawie szacunku wskazanego przez pokrzywdzonego. Brak podstaw aby kwestionować zeznania wskazanego świadka. Ten nie wskazał na oskarżonego, bo też nie ma takiej wiedzy. Świadek wskazał tylko miejsce, okoliczności pozostawienia rusztowań.

Wyjaśnieniom oskarżonego w jakich odnosząc się do kradzieży pojazdu marki O. (...) wskazuje, na pomyłkę i intencje wypożyczenia pojazdu kuzyna I. K., należy odmówić przymiotu wiarygodnych chociażby w kontekście zeznań świadka I. K.. Ten wskazał, że nigdy nie pożyczał oskarżonemu swojego pojazdu, a o pomyłkę sugerowana przez oskarżonego trudno, albowiem pojazdy O. (...) i O. (...), którego świadek był istotnie właścicielem, cechuje wiele różnic, poczynając od gabarytów. Brak podstaw do kwestionowania zeznań wskazanego świadka.

Na przymiot wiarygodnych zasługują zeznania świadka M. N., są bowiem konsekwentne, spójne, stanowcze. Znajdują potwierdzenie z zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci wydruków korespondencji sms, o treściach wskazanych przez świadka, mianowicie wulgarnych słowach pod adresem pokrzywdzonej, żądaniach, pretensjach o charakterze finansowo-majątkowych. Liczba zapisków potwierdza zeznania świadka o wielokrotnych kontaktach oskarżonego z pokrzywdzoną poprzez telefon. Postawa i treść zeznań świadka jednoznacznie wskazuje, że pokrzywdzona nie życzyła sobie tych kontaktów, a jej prywatność została naruszona. Oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu. Oświadczenie oskarżonego, w kontekście tych dowodów nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Pozostały materiał dowodowy, w tym dowody z dokumentów należy ocenić pozytywnie, nie budzą wątpliwości co do rzetelności i autentyczności.

Zeznania świadka E. P. nie wnoszą do sprawy istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, stąd pominięto ich szczegółową analizę. Zauważyć tylko należy, iż relacja świadka złożona w śledztwie, a postępowaniu sądowym nieco się różnią, aczkolwiek nie można wykluczyć, że czynnikiem mającym wpływ na te różnice jest upływ czasu.

Opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd przypisał oskarżonemu:

15. popełnienie zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt I aktu oskarżenia, przy czym wartość przedmiotu zaboru ustalił na kwotę 1.200 złotych,

b/ opisanego w pkt II aktu oskarżenia,

c/ opisanego w pkt V aktu oskarżenia, przy czym wartość przedmiotu zaboru ustalił na kwotę 1.150 złotych,

d/ opisanego w pkt VI aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż ustalił, że czyn został popełniony w dniu 06.08.2015 roku, a wartość przedmiotu zaboru ustalił na kwotę 1.500 złotych,

e/ opisanego w pkt XV aktu oskarżenia,

przy czym należy przyjąć, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 278 § 1 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności.

16. popełnienie zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt III aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt IV aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż ustalił, że oskarżony dostał się do wnętrza pojazdu po pokonaniu jego zabezpieczenia w postaci uszkodzenia wkładki zamka,

przy czym należy przyjąć, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności;

17. popełnienie zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w pkt VIII aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt IX aktu oskarżenia z tą zmianą, że przyjął, iż II badanie trzeźwości miało miejsce o godz. 12.19, a nadto z opisu czynu wyeliminował badanie o godz. 19.01 (jako wpis omyłkowy),

c/ opisanego w pkt X aktu oskarżenia,

d/ opisanego w pkt XI aktu oskarżenia,

z tą zmianą opisów czynów zarzucanych w pkt VIII, IX, X, XI, że przyjął, iż oskarżony był uprzednio skazany wyrokami: Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...), Sądu (...) (...) w Ł. z dnia (...) w sprawie (...), Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) oraz Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...)

a nadto należy przyjąć, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 4 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności

18. popełnienie zarzucanych mu czynów:

a/opisanego w pkt XII aktu oskarżenia,

b/ opisanego w pkt XIII aktu oskarżenia,

c/ opisanego w pkt XIV aktu oskarżenia,

z tą zmianą opisów czynów zarzucanych w pkt XII, XIII, XIV, że przyjął, iż oskarżony był uprzednio skazany wyrokami: Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) (...) w Ł. z dnia (...) w sprawie (...) Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) oraz Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) przy czym należy przyjąć, iż czyny te, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 244 kk, zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności

19. popełnienia czynu zarzucanego w pkt XVI aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 190a § 1 kk

20. w miejsce czynu zarzucanego w pkt VII aktu oskarżenia sąd przyjął, że w oskarżony okresie czasu od 12 do 13 sierpnia 2015 r. w miejscowości T., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, znajdującego się na nieogrodzonej posesji przy ul. (...) roweru typu górskiego wartości nie większej niż 462,50 zł. stanowiącego własność T. K., czym wyczerpał dyspozycję art. 119 § 1 kw.

Przez zabór w rozumieniu art. 278 kk rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608; A. Marek, Prawo karne..., s. 522; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254). Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy (por. wyrok SN z 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, nr 7-8, poz. 5). Kradzież jest dokonana w chwili zaboru, tj. objęcia przedmiotu wykonawczego we władztwo sprawcy, i w związku z tym stopień utrwalenia władztwa nad rzeczą, dalsze jej losy oraz dalsze zmiany względem tej rzeczy są obojętne z punktu widzenia oceny prawnej (zob. wyrok SN z 11 stycznia 1988 r., II KR 343/87, OSNKW 1988, nr 7-8, poz. 55 oraz B. Świątkiewicz, glosa do tego orzeczenia, OSP 1990, z. 8, s. 302).

W realiach tej sprawy, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego strona przedmiotowa występku kradzieży co do czynów na szkodę A. J. (1), K. P. (1), K. S. (1), P. J. (1), T. K., (...) spółki z o.o. została zrealizowana. Rzeczy opisane w akcie w pkt I, II, V, VI, VII oraz XV zostały przez oskarżonych wyjęte spod władztwa pokrzywdzonych, wbrew ich wiedzy i woli, a następnie przejęte w władanie oskarżonego, który większą część rzeczy nadto rozporządził poprzez sprzedaż, zachowując się jak właściciel. Zaznaczyć tylko należy, że w przypadku czynu na szkodę T. K., z uwagi na wartość przedmiotu zaboru (co wyżej uzasadniono) czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kk

Wina oskarżonego co do tych czynów została udowodniona. Oskarżony działał w każdym wypadku umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Przechodząc do czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt III i IV a przypisanych w pkt 2 wyroku, wyczerpujących dyspozycję art. 279 § 1 kk, co do zasady kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza (wyrok SN z dnia 18 grudnia 2002 r., III KKN 423/00, Lex nr 75463). Istota włamania sprowadza się do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia bariery chroniącej dostęp do rzeczy, a jednocześnie polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie woli dysponenta rzeczy zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Przy czym istotą zabezpieczenia nie jest uczynienie całkowicie niemożliwym dostępu osobom nieuprawnionym do zabezpieczonego przedmiotu w taki sposób, iż dostęp ten jest możliwy jedynie dzięki zastosowaniu siły fizycznej lub specjalnych środków technicznych, lecz stworzenie zewnętrznej bariery jednoznacznie sygnalizującej, że celem jej zainstalowania było wykluczenie dostępu do tych przedmiotów przez osoby nieuprawnione (wyrok SA w Białymstoku z dnia 8 października 2002 r., VIII AKa 505/02, Prok.iPr. 2004/10/21). W sprawie przedmiotowej, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, protokołów oględzin pojazdów marki V. (...) oraz S. (...), pojazdy, oraz schowek w pojeździe V. (...) były zamknięte na zamek/klucz, trudno o wyraźniejszy sygnał zabezpieczenia dostępu do mienia przed osobami nieuprawnionymi. Oskarżony dokonał zaboru rzeczy wskazanych w zarzutach III i IV, po pokonaniu zabezpieczeń, a tym samym zrealizowane zostały znamiona występkę z art. 279 § 1 kk.

Wina oskarżonego w zakresie tych czynów została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, ukierunkowanym na osiągnięcie korzyści majątkowej.

Jak już zaznaczono, oskarżony był wielokrotnie skazany za czyny z art. 178a § 1 kk oraz z art. 178a § 4 kk. Wobec skazanego orzeczono czterokrotnie zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okresy odpowiednio 4 i 5 lat. Okresy obowiązywania tych środków biegną odpowiednio od dnia:

- 14.10.2014 r. ((...) SR w P.),
- 17.07.2014r. ((...) SR w P. (1)),
- 22.07.2014r. ((...)SR dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi),
- 08.04.2015r. ((...) SR w P.).

Kierując pojazdem mechanicznych w ruchu lądowym w dniach:

- 07.07.2015r.,
- 15.07.2015r.,
- 13.08.2015r.,
- 20.08.2015r., w stanie nietrzeźwości oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym

na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, albo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za to przestępstwo. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem w przypadku czynów zarzucanych w pkt VIII, IX, X, XI wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm<sup>3</sup> wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził wielokrotnie pojazd mechaniczny.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego co do tych czynów została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 marca 2004 r., III KK 341/03 (OSNwSK 2004/1/553 „...dyspozycję art. 244 k.k. wyczerpuje ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu, który obowiązuje od daty uprawomocnienia się wyroku, bez względu na to, czy i kiedy zrealizuje obowiązek zwrotu dokumentu i bez względu także na tok postępowania wykonawczego”. Istotne jest przy tym, aby sprawca nie stosując się do orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów, miał świadomość jego prawomocności, od której, w myśl art. 43 § 3 kk, ów zakaz obowiązuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2003 r., sygn. WA 75/02, OSNKW 2003/5-6/44). Okoliczność powyższa została w sprawie udowodniona, wskazują na nią wyjaśnienia oskarżonego.

W ocenie Sądu wina oskarżonego co do czynów zarzucanych w pkt XII, XIII, XIV została udowodniona. Mając świadomość obowiązywania wobec niego zakazu prowadzenia samochodu, zakaz ten złamał kierując pojazdem w dniach 05.07.2015r., 06.07.2015r., oraz 20.08.2015r., a swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 244 kk.

Oskarżonemu stawiany jest także zarzut popełnienia czynu z art. 190a § 1 kk. Przepis ten stanowi, że odpowiedzialności karanej podlega ten kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Przepis art. 190a kk został dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny (Dz. U. Nr 72, poz. 381) i obowiązuje od 6 czerwca 2011 r.. Głównym przedmiotem ochrony jest tu szeroko rozumiana wolność, zarówno w aspekcie wolności "od czegoś" (od strachu, od nagabywania, od niechcianego towarzystwa innej osoby), jak i wolności "do czegoś" (przede wszystkim do zachowania swojej prywatności). Stalking jest przykładem przestępstwa materialnego. Skutkiem jest wzbudzenie u osoby pokrzywdzonej okolicznościami poczucia zagrożenia lub istotne naruszenie jej prywatności. Te znamiona mają charakter nieostry i wybitnie ocenny. Powinny być interpretowane według kryteriów nie tylko subiektywnych, ale również obiektywnych. Czyn sprawcy ma polegać na „nękanii”. Jest ono niewątpliwie bliskie pojęciu „znęcania się”. W potocznym rozumieniu tych dwóch pojęć znęcanie się wiąże się z wyrządzeniem jakiejś poważnej krzywdy, poważniejszej w każdym razie niż w przypadku nękania. Wydaje się, że elementem różniącym te dwa pojęcia jest relacja sprawcy do pokrzywdzonego. W pojęciu znęcania się jest wpisana zależność między pokrzywdzonym a sprawcą, wynikająca z relacji rodzinnych, wieku lub okoliczności faktycznych. W przypadku „nękania” nie ma takiej zależności. Ze słownikowej definicji tego terminu wynika, że nękać to ustawicznie dręczyć, trapić, niepokoić (czymś) kogoś; dokuczać komuś, nie dawać chwili spokoju czy bezustannie niepokoić, gnębić, prześladować kogoś; nie dawać wytchnienia, spokoju, trapić.

W realiach tej sprawy zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż małżonkowie D. i M. N. pozostają w prawnej separacji, nie zamieszkują wspólnie, nie utrzymują żadnych relacji, prowadzą osobne gospodarstwa domowe, nie łączą ich żadne więzi, poza tym, że w znaczeniu formalnoprawnym pozostają w związku małżeńskim, każdy z małżonków funkcjonuje jednak niezależnie od siebie, samodzielnie pod każdym względem. W świetle zeznań pokrzywdzonej M. N. oraz udokumentowanej korespondencji telefonicznej adresowana do pokrzywdzonej, oskarżony wysyłał pokrzywdzonej liczne wiadomości tekstowe – sms, kontaktował się ze wskazaną wbrew jej woli, kierował w tej korespondencji pod adresem pokrzywdzonej słowa wulgarne, obelżywe, nachodził w miejsce zamieszkania i pracy, wzbudzając poczucie zagrożenia i naruszając tym prywatność pokrzywdzonej. W ocenie sądu oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 190a § 1 kk.

Oskarżony działał umyślnie, także z zamiarem bezpośrednim.

W momencie podejmowania przypisanych mu działań przestępnych oskarżony był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Wnioski te płyną z opinii biegłych psychiatrów. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. W myśl art. 202 § 4 kpk traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynów i aktualnym stanie jego zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

Czyny oskarżonego ujmowane odrębnie cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, w szczególności z uwagi na sposób działania sprawcy, wartość rzeczy (czyny przeciwko mieniu), stopień przekroczenia ustawowego progu trzeźwości (czyny przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji).

Kary: 1 roku pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku – czyny z art. 278 § 1 kk), 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt 2 wyroku czyny z art. 279 § 1 kk), 30 dni aresztu (pkt 4 wyroku – czyn z art. 119 § 1 kk), 1 roku i 4 miesiące pozbawienia wolności (pkt 5 wyroku – czyny z art. 178a § 4 kk), 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 8 wyroku – czyny z art. 244 kk), oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 9 wyroku – czyn z art. 190a § 1 kk) są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, a uwzględniają jako:

a/ okoliczności obciążające:

- uprzednia wielokrotna karalność, w tym za czyny podobne,
- wartość przedmiotów zaboru,
- działanie w warunkach art. 91§ 1 kk,
- czasookres bezprawnego działania na szkodę osoby najbliższej (czyn zarzucany w pkt XVI);

b/ okoliczności łagodzące:

- odzyskanie części rzeczy,
- częściowe przyznanie, złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych oraz prawno karnej ocena zachowań oskarżonego,
- złożenie na etapie postępowania przygotowawczego wniosku o dobrowolne poddanie się karze (k. 471 zbiór A).



Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną Sąd kierował się zasadą asperacji. Rozstrzygnięcie powyższe uzasadniają związki podmiotowe i przedmiotowe jakie zachodzą pomiędzy zarzucanymi oskarżonemu czynami (wyrok S. Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.12.2001 r., II AKa 495/01, OSAG 2002/1/4) – różnorodne przedmioty ochrony, osoby pokrzywdzone, odstępstwo czasowe.

Waga okoliczności obciążających, wymiar kary łącznej uzasadnia orzeczenie w stosunku do oskarżonego D. N. (1) kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. W ocenie Sądu oskarżony nie ma wpojonego poszanowania prawa, powinności, a wręcz wykazuje cechy zdemoralizowania. Te cechy osobowości nie uzasadniają wymierzenia mu łagodnej kary. Świadczą one, że stan osobowości oskarżonego wymaga poddania go resocjalizacji w warunkach izolacji zakładu karnego, bo inaczej nie osiągnie się jego poprawy. Sąd wziął także pod uwagę cele ogólnoprewencyjne orzeczonej kary. Ich istota polega na wpływaniu – także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość – na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczonej karze będzie zatem miał także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanych postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego D. N. (1) nie można zastosować instytucji probacyjnej – warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zgodnie bowiem z treścią art. 69 k.k., warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2), a także ocenia, czy warunkowe zawieszenie kary będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku, cele kary zostałyby co do D. N. (1) osiągnięte.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, a także z art. 178a § 4 kk Sąd na podstawie art. 42 § 4 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich podjazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju dożywotnio. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stąd rozstrzygnięto, jak w pkt 6 wyroku. Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Mając za podstawę treść art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawie szkody na rzecz tych pokrzywdzonych, którzy złożyli takie wnioski (A. M., P. J., K. S.), a szkoda na datę wyrokowania nie została naprawiona.

Mając na uwadze rodzaj stawianego oskarżonemu w pkt. XVI zarzutu (przypisanego w pkt 9 wyroku), wniosek pokrzywdzonej M. N., kierując się przesłankami wyrażonymi w art. 41a § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się osobistego z pokrzywdzonym bez jej zgody.

W oparciu o treść art. 63 § 1 kk Sąd zobligowany jest zaliczyć oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary aby dolegliwość związana z zatrzymaniem sprawcy nie pozostała poza nawiasem wymierzonej mu i podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności albo orzeczonej kary ograniczenia wolności lub kary grzywny. Tak więc zaliczenie okresu zatrzymania na poczet jednej z wymienionych kar stanowi ustawowe dobrodziejstwo dla oskarżonego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, iż okres rzeczywistego pozbawienia sprawcy wolności w sprawie podlega zaliczeniu na poczet kary podlegającej efektywnemu wykonaniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1970 r., RNw 33/70, LEX nr 21325, wyrok SN z 24 sierpnia 1988 r., V KRN 161/88, OSNPG 1988, z. 12, poz. 129; wyrok SN z 18 stycznia 1993 r., III KRN 158/92). Okres tymczasowego aresztowania oskarżonego w sprawie, oraz wielokrotnych zatrzymań zaliczono na poczet podlegającej wykonaniu kary łącznej pozbawienia wolności.

W przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego udzielonego oskarżonemu Sąd orzekł w oparciu o treść § 2 ust 1 i 3 oraz § 14 ust 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), z uwzględnieniem terminów rozprawy, w których obrońca oskarżonego brał udział oraz stawkę podatku VAT.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości, mając na względzie jego sytuację majątkową fakt, iż oskarżony nie posiada dochodów, jest aktualnie pozbawiony wolności, nie ustalono wartości majątku oskarżonego, jest zobowiązany alimentacyjnie. W tym stanie rzeczy uzasadniona jest ocena, że uiszczenie kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe, a ewentualna egzekucja, okazałaby się bezskuteczna.